

zák. příslušelo, a závazek k výmazu této hypotéky jest při další úvěrní pohledávce téže záložny z úvěrní listiny ze dne 21. prosince 1925 do výše 4.000 Kč knihovně poznamenán. Je sice pravda, že jde v té příčině jen o závazek vlastníků zatížených nemovitostí vůči žalované straně a že by ona knihovní poznámka mohla býti se souhlasem žalované strany vymazána, ale pokud ona poznámka vymazána není, jde ono vzdání dispozičního práva k dobru všem následujícím knihovním věřitelům. K odůvodnění nároku žalované strany bylo by třeba, aby převod zástavního práva váznoucího pro její zaniklé pohledávky z původního úvěrního úvěru na nové její pohledávky, vzniklé z nového úvěrního poměru, byl proveden knihovně. Ustanovení § 469 obč. zák. dává vlastníku nemovitosti právo přenést zástavní právo ze zaniklé pohledávky na pohledávku novou. Takový převod lze vzhledem k ustanovení § 451 obč. zák. provést jen knihovně. To platí i pro případ, když jde o novou pohledávku téhož věřitele. Nebylo-li zástavní právo uvolněné zaplacením pohledávky, po případě skončením úvěrního poměru převedeno v pozemkové knize na jinou pohledávku, třeba i téhož věřitele, nemá knihovní věřitel nárok na uspokojení z exekučně prodané nemovitosti pro jinou pohledávku, zejména pro pohledávku z později povoleného úvěru. K tomu, by se ujednání mezi zástavním věřitelem a dlužníkem o tom, že se právo zástavní, zřízené pro určitou pohledávku, bude vztahovati i na pozdější pohledávku věřitelovu, stalo účinným proti třetím osobám, zejména proti knihovním věřitelům, jest třeba knihovního zápisu onoho ujednání (rozh. čís. 6550 a 11548 sb. n. s.). To se nestalo a v pozemkové knize je pouze zástavní právo pro pohledávky žalované strany z úvěru poskytovaného dřívějším vlastníků nemovitostí Jakubu a Marii D. na základě úvěrních a zástavních listin ze dne 17. června 1924 a 21. prosince 1925, není tam však vložen převod tohoto zástavního práva na nové pohledávky, vzniklé ze zápůjčky žalované strany novým nabyvatelům nemovitostí těch Karlu a Františce D.

Čís. 14289.

Mluvílo-li se při objednávce losů jen o celých losech, kdežto v prodejní listině, jež byla zaslána d o d a t e č n ě, byly uvedeny jako předmět prodeje losy sdružené, byla dodatečně zaslána prodejní listina novou nabídkou.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1935, Rv II 326/33.)

Ústním ujednáním s agenty žalované objednal žalobce od žalované celé stavební losy. V prodejní listině, jež byla zaslána žalobci dodatečně, byly žalobci přiděleny losy sdružené. Žalobce tvrdě, že losový obchod je neplatný, domáhá se vrácení toho, co dosud žalované plnil. P r v ý s o u d žalobu zamítl. O d v o l a c í s o u d žalobě vyhověl. D ů v o d y: Třeba se zabývat otázkou, zda a jakou úlohu hraje vystavení prodejní listiny, která může v nejlepším případě tvořit novou ofertou strany žalované. Není pochyby o tom, že žalobce s ofertou žalované strany takto projevenou nesouhlasil a v obchod s ní nevešel. V tomto směru nejde

o uplatnění nároků ze správy, ale o to, zda žalobce ve smlouvu jemu prodejním listem nabídnutou vešel či nikoliv. Podal-li žalobce, aniž by po obdržení prodejní listiny dále plnil, žalobu, v které mimo jiné uplatňuje i neplatnost smlouvy, dává tím jasně na jevo, že na ofertu nepřistupuje a do smlouvy nevchází, a činí tak včas. Ústním ujednáním žalobce a agenty žalované byl uzavřen obchod o celých stavebních losech, kdežto prodejní listinou se žalobci přidělují celé sdružené losy. O sdružených losech při uzavření objednávky vůbec nebylo řeči. Byl tedy žalobce na omylu, pokud se týká obsahu projevu o podstatné vlastnosti losů, ke kterémuž se úmysl jeho nesl a byl projeven, agenti žalované strany pak k tomuto omylu zavdali podnět, neboť byli povinni rozdíl mezi losy celými a celými sdruženými žalobci vysvětliti, když objednáci list obsahoval podobný dodatek, a proto nevznikla žalobci povinnost ze smlouvy i podle § 871 obč. zák., a jest při tom nerozhodným, zda žalobce před podepsáním objednáciho lístku obsah si přečetl či nikoliv. Že jde o podstatnou vlastnost, jest patrné ze značného rozdílu kursovního. Ježto smlouva jest neplatnou a pro obě strany nezávaznou, resp. k ní ani nedošlo a byla žalobcem právem zrušena, jest žalovaná dle §§ 1431, 1447 obč. zák. povinna vrátit žalobci vše, co žalobce jí plnil bez ohledu na to, zda plnění obdrželi agenti žalované na svoji provisi či nikoliv.

Nejvyšší soud nevyhověl odvolání.

Důvody:

Při uzavření objednávky nebylo vůbec řeči o losech sdružených a mluvilo se jen o celých losech. Bylo-li pak v prodejní listině, která byla žalobci zaslána teprve dodatečně, uvedeno jako předmět prodeje deset losů sdružených, obsahovala dodatečně zasláná prodejní listina novou nabídku žalované firmy (srovnej rozhodnutí čis. 11779 sb. n. s.). Žalobce měl na vůli, chce-li tuto novou nabídku přijmouti neb odmítnouti, a smlouva kupitele vížící by vznikla jen tehdy, kdyby ji platně přijal. Žalobce nijak neprojevil, že přijímá nabídku obsaženou v prodejní listině, zejména nelze přijetí nabídky vyvoditi z pouhé okolnosti, že žaloba byla podána dne 10. září 1931, ač prodejní listina byla vystavena dne 22. června 1931, a podáním žaloby dal žalobce jasně najevo, že na onu nabídku nepřistupuje a s koupí sdružených losů nesouhlasí.

Čís. 14290.

Proti výměře nebo výplatě služebních příjmů upravených vládním nařízením ze dne 5. března 1927 čis. 15 sb. z. a n. je pořad práva nepřipustný, nebyl-li dříve vyčerpán pořad stolic správních, i tehdy, vytýkal-li žalobce, že k jeho zařazení došlo již před účinností vládního nařízení ze dne 5. března 1927 čis. 15 Sb. z. a n. a směřovala-li výtka ta proti skutkovému a právnímu základu při úpravě jeho služebních příjmů podle cit. vládního nařízení.